

Josefína &
zlaté prasátko

Jana
Duchková

ilustrovala

Barb
Pryde

JOSEFÍNA A ZLATÉ PRASÁTKO

Jana Duchková

Ilustrovala: Barb Rýdl

JOSEFÍNA A ZLATÉ PRASÁTKO

V bytě městského domu žila Josefína. Letos oslavila šesté narozeniny a v září šla poprvé do školy.

Měla hnědé vlasy, které jí splétali do copu a gumičkou svazovali do ohonu. Rodiče a kamarádi jí podle nálady říkali Pepi, Pepina, Jozinka či Józi.

Příjmením se jmenovala Králová.

Královi byli taková pohádková rodina.

Pepin táta se jmenoval Miroslav Král. Když to obrátíte, vznikne z toho král Miroslav, jako ten z *Pyšné princezny*. Maminku oslovovali paní Králová.

Ani Josefína nebylo běžné jméno.

Znělo jako z dávných dob, kdy dámy v širokých sukních vyšivaly u krbu a říkaly: „Ó, jak roztomilé! Jak jste se ráčila vyspat, milostivá paní?“

Nastalo čtyřicetý pátý prosince. Vánoce.

Konečně!

Pepina se Štědrého dne nemohla dočkat.

Letos počasí přálo a od včerejška sněžilo. Ulice starého města pokryla bílá peřina.

Právě v centru města Josefína bydlela. Před obědem vyběhla před dům a vyskákala do sněhu na chodníku panáka.

Máma s tátou od rána připravovali vánoční výzdobu.

Pepina se na svátky dlouho těšila.

Během prosince se s holkami ve škole bavila o zvyku, který žádná z nich moc nechápala.

Minulé Vánoce všichni rodiče dětem slibovali, že když se o Štědrém dnu postí, uvidí večer zlaté prasátko. A pak se nic nestalo.

„Prdlačky,“ ozvala se Ema Svítková.

„Ani u nás nic,“ přisvědčila Bára Drobná.

Další holky přikyvovaly.

I Josefína musela přiznat, že se sice postila – za celý den si dala jen pět soust suchých špaget – ale prasátko se neukázalo.

Rodiče u stromečku v jednu chvíli máchli rukou a ona zahlédla zlatý flek na stropě, který po sekundě zmizel. Nic víc.

„Žádný prase,“ uzavřela Bára. „Letos se nachytat nenechám.“

Josefína smutně koukala do desky stolu.

Vloni prasátku přichystala pelíšek v kočárku pro panenky a těšila se, jak ho povoží. (Ale to byla ještě malá a neměla rozum!)

Letos se nechtěla znovu nechat utáhnout na vařené nudli.

Ale přece jen, co kdyby...

Rodiče jí vysvětlili, že zlaté prasátko je vánoční tradice a na tradicích musí být něco pravdy!

Dnes na Štědrý den se proto Pepi rozhodla, že to naposledy zkusí.

Odmítla snídani a čekala.

„Když vydržíš celý den nepapat, uvidíš zlaté prasátko,“ ozval se táta.

„Je plaché a málokdy se ukáže doopravdy. Může přijít třeba jako hvězda na nebi,“ mínila mamka.

To pěkně děkuju, naštvála se Pepi. Hvězd měla dost každý večer.

Odešla na chodbu a vkradla se do spíže. Tam si z plechu vzala krémový zákusek.

Cítila, že na to má právo, když ji mají za hloupou.

V pokoji sebou praštila na postel.

Na stole měla připravené dárky ze školy. Mamce nakreslila princeznu a pro tátu vytvořila koláž z obrázků.

V jedenáct hodin začal pan Král strojit stromeček. Některé ozdoby byly po babičce – ty měla Pepi nejraději.

Měli umělý smrček a ozdobili ho skleněnými koulemi, srdíčky a letadly. Navěsili na větve lametu a šňůru se světýlky.

Pod stromkem rozložili papírový betlém. Pepi si prohlížela figurku Ježíška, který se dnes narodil. Byl tak důležitý, že mu dary přinesli tři králové.

Pokojem se linuly koledy.

Pepi na Vánocích nejvíc milovala tajemnou večerní atmosféru. Hudbu, vůni cukroví, světýlka...

Po obědě dávali v televizi *Popelku* a taky *Princeznu se zlatou hvězdou*. Na pohádky se Pepi mohla koukat pořád.

Ale ne ve všech rodinách byly Vánoce radostné.

Když včera s mámou stoupaly v domě po schodech, zaslechly křik. Sousedé se hádali.

„To teď, v tom shonu... Hádají se pořád.“ Paní Králová přidala do kroku.

„Jsou vystresovaní...“

Josefína si všimla, že před Vánoci se ne všem daří dobře. Jakoby se na ně nabalily starosti celého roku.

Její spolužačka přišla minulý týden do školy uplakaná. I její rodiče se hádali.

V podvečer se Královi oblékli do slavnostního.

Večeře byla v šest.

Měli rybí polévku, smaženého kapra a bramborový salát. Místo kapra si mohla Pepi vybrat kuřecí řízek nebo obalovaný kedluben.

Pak Královi zhasli a přišel Ježíšek. Pepi se natěšeně blížila k rozsvícenému stromečku.

„Veselé Vánoce!“ přáli jí rodiče.

I letos dostala to, co si přála. Knížku se šmouly, kostým malé mořské víly a plyšového jednorožce.

Lidé na balkonech zapalovali prskavky a Královi se připojili.

Pepi kreslila do vzduchu ohnivé obrysy zvířat.

Na mrazivé obloze svítila první hvězda.

